X893
K15

X893 K15

Columbia University
in the City of New York
Library

GIVEN BY

Messrs. Stern & Dana

Stern-Dana
14/77

A. S. Halsey

Minḥah Hadhashah.

ב"ה

מנחה חדשה

והוא פי' על היוצר

נחמד למראה מאד

י"ש בו חידושים

רבים

חברו. הצעיר מבתלמידים

ברי"ץ מרדכי קתלורי

שנת ש"ן פת

גי"ל לפ"ק

ל"ית

B. M. Katubi.

פה ריוואולו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בליוורנו [illegible]

אמר המחבר

כמהר״נ זצ״ל

אודה ה' מאד בפי, ובתוך רבים,
אהללנו, אשר נתן לי לשון
למודים, שאדע לדבר, ולבי לחבר, פירוש
על פיוט, קטן בכמות, ורב באיכות, אשר
כל מבין בו ימצא חידושים ותשלומים יקרים,
כפי כח האפשר, להעיר על ענין כל דבר,
ולהורות קצת דברים ע״ד סופם ואחרים,
ומן יחשוב על המשפט, אף שאני בבואו,
כי נער אני לשנים, לכן אני קורא ושונה,
כי מנעורי אוהב זה, כי בתחילת חיבורי זה,
מעוררני רוחי ולבי, לפקרי? חכמה,
מ״מ נכון, לא פלפלם בסודות ורמזים, ואשר
מעט קלרע בנסתרות, ואמרתי בכונתי,
כי ידעתי גם אני, כי לעמוד ואמר בחונו,
לא יאות לי לדבר דברים עמוקים, כי מנוסרו

Brayde 1902.

321201.

לא לקיים, ואנכי חדא הרהי כי אמת אשר
כתובים סתומים ומן החן ואמתם, סדרי כן,
ולא פוסקים עד לספר טעמים וסתירות
לא מנהג של כוכבי, ולפיכך כי זה מחיבור
הוא מן של פילוסופי, והמלאכה כנגד הסנהדרין, -
הקנות, לכן קראתי שמו בשם:

מנחה חדשה

עם פירוש שלא בא
למורי [illegible]

ותורה לא חדש הוא, ויש בו חידושים עדין
לא ראה אדם, ולפיכך אנשים ויקרא בדרכו
כתובים לא מקראות כך, ושמם זה קטנה
ואני של חכם, כמו עניית כמה פעמי,
והקראים בו, גם המלאכה כן שנויות הקנות
ומדה כי לספר הדירה מכתב שנינו
[illegible] יכון ואם ממשר שלא יחלק בו שנויות
ונחשב לכם לברכה, ואני לא אני
אתן כבשר קול החדשים והמלאכה לא
אשר לא עשה חסרו האמת עיכבו [illegible]

חיבורי זה בקטן כן לשון רחוק וחסרין
יען לא טוב לעשות ספרים הרבה אין
קץ ושיגע לא מיגיע בחקים, בלשוני בקונ
ומדברי רבים, ובין שנים כתוב שלא
לגדולה כמו שאמר אחרי ולא תחטא בחוקה
ולא לקבל שכר כי כבר עם בחכמה והחכמה
שירים קרנות לגלות בספרים וישלח לא
תשיח צדקות ושלמה לחיים בכבודים

ובאמר מנוף יפה לאם — שה חבר

וכעני של אומר — של דהכ

באור פני חלך

חיים

יר שיבנה ציון וירושלם בספרים ברבים
אמן כן יהי רצון

לא כברי אלעזר, שבגלגולים
הולכין ולא שב, ברוך הבורא
קשרחותי :

הקדמת המחבר

ראשית

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

הקדמת המחבר

ולקחתי בידי היוצר שעמדתי בחוץ וקראתין
שנה ושתים ושלש עד שבאתי על בוריו
וכדי שלא ישכח ממני כל מה שהשגתי לבי
לפרש, הכל מה שמעתי בהבנת מקורותיו
וכתבתי אחרי יום ביום מה שהאיר ה׳ לפני,
וגם כי ידעתי שיש גדולים וחכמים שקדמוני
בפירושם, עם כל זה לא מנעתי את עצמי:
ליקח מן הבא בידי מנחה חדשה לשם
ה׳ ית׳ כי כבר נודע מאמרם ז״ל על הסוף,
ואם אין יכול להשיג העשיר בשורו שלנו
בהולתו, ובכל כוח נחות לה׳ יען הנה
הנה שופך נפשו לפני ה׳ עד הקנה שירו
ועשה, ובעבור נחלת שיתגלה ועוד כי לא
כתבתי לא חידושי, לא פירושי המפרשים,
כי אינו מחבר נוסח ספרים ופרקים
להבנת פירושם בקשה בהמון בהקדמה
ובפירושם ותלמוד, וגם כי צעיר אני

להיות ראיתי שאל ונעני, עכ"ז סבותי לבי
פי' הפירושי' זה קטן הכמות ורב האיכות וכוונת
לבי שלא יקל בעיני הקורא, יען כל המחבר
בקוצר ותחבולה לבו בעבור לקוראיו ואם כשל.
הנה לא כולל מהמבין אותם הם הפירושי' הם
אחרונים על שם אמרו, כי כן אמרו ז"ל כל ה
האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם,
ואני לעזר לאמץ הדיו לי להוסיף קצת כמ"ש
ובש"ב כמו שאמרו ז"ל בבבלי על ל.
דבר שאין ישנם כי אם המאמר דבר בשם
. אמרו שפירשו דורשין בקבר, וכו' לזכרון
. לפיכך הנה אחרי עתה שנה נראה עם אילך
: חסרי עלה מהתשכיל מספרו, וכתב שכתבתי
לפשוטו תכורים הקטן, כן להבין דברים וחסרון
פנקסו יכתב לפעמים ספרי ברכה אין קץ ניקויים
כי הקורא רצון לשמן לבו עם ה' ומוכשר

הקדמת המחבר

שאין כל חשש ספק, וכמו יכול הורה ויאריך
כי אין לו לספקם כשלתו לפי ג' אמות של
פלפל ופרוטה לעשות כהן בית לפרעה. יתהי
ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי תורה
שיש לנו מעין פנים, ולכן לא תתבטלנה מהלכה
יתקיימו מן הלכות הנה ההר ונשמר ויאמר
כמה תורות נבקש אבינו

ובכתבות המחבר. יוסף הרופא, הכהן,
קם על עמדו. ויצא משלו ויאמר

לכן בנים   באו לכתם   חכמי ביה   כמו ישם
בכושר של   שני פנים   . פשט רחק   ולמורשה
מחבר זה   שתי שנים   ובנק תר – רבי שנה
וקם יו"ד   . במשבתתו   והוא חיבר   כל חולשה

תם

והוא מרבה ליתר ושתי תשעון

בָּרוּךְ אַתָּה

ה׳ אלקינו מלך העולם וכו׳ על הב
ריות חוֹל באחרם צריך להזכיר
חרה. אלה בינם וחרה ינס מעולם,
שפרי נ״ב בשרבין שאחרים נקראו
חשך ובו׳ ושם יולד אור וכו׳
ר״ת. בה״מ נ״ב שוב. והוא שם הפנים
בה״מ הם לרחן כי היולד אור שאחרי
הוא שם הוים י״ן ונ״ב הוא יולד בורא
חשך והנכבר אשר הוור יצרה ואלו
החשך בראשם לפי שחלה בראשה
נאמר על הוחור ואלה יצרה על

פי' על היוצר

[illegible] כה"א הרמש יעקב [illegible]
ישראל [illegible] [illegible] בריאה שאלה
חלק יעקב [illegible] שהוא לשון חוזר,
על שם [illegible] בעקב [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] חלק ישראל לפי
שהוא לשון [illegible] כה"א [illegible]
[illegible] שם כאן [illegible] מחשך [illegible]
בריאה ואצל [illegible] יוצר, וזה [illegible]
שצריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] רחמים [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] וזה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

פי' על היוצר

ד"ה ברוך ה' אדירים ירצה שהם יוסף
אדירים הוא חזיר לכל העולם וכו' ה
כשנבראו [illegible] של ישראל ו
[illegible] וכאן מעבדות לחירות שכבר
נברא [illegible] נחלו דבר ה' לחשום [illegible]
זה הטעם של אדירים ישל אדירים אלהי
[illegible] ולא זו מחכים עד שיעשה
עד רצה הקב"ה ובני ישראל יעשה
כי רצה : המחדש טובו בכל
יום הוא רצה לפרש כפשוטו כי ה
נותן כמו חושך [illegible] אלא שהוא
כמ"ש ה' [illegible] והוא בלשון הווה שה
כי המחדש והם שמחדש הבריאה
[illegible] כחלת כה לבי שהיה
חלק [illegible] לבורא [illegible] ועוד ועלה
אין עושין [illegible] בכל יום ועוד
ישנו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שאין זה [illegible]

אלא כבר שהקורא הרשו הנזכר כלל
הקרוב הזה וכן דרשתם כהקורא
ושאלת זה נ״ב הקורא הרשת כבר
כהשה כלל נמרך השמן שהן
אמרו כמו המחדש עושה בכל יום
ולא שאמר נזכר אחר שלשים
הוא כלל נמשך חמי השמן נכלל
שיכון בכל דבריו אלו כמלה :
אך יראה המחדש עושה בכל יום
כה נ״ל שם היה וזה יהיה רמז
וזה שאמרו השמש נברא בתוך
המספר הפ״ר שהוא שלם חסר יבוא
וזו כבריאת השמש, אבל מלבד
זה בכל יום ויום מחדש שלושים
לא זו בעיניו ולכל שלא שמחדש
בכל יום הוא כמו המספר המחבר
של חסר 8 על היום שאמר הוא
שמחדש בכל יום ויום הוא כמספר

פי' על היוצר

הקשה שבו המחדש טובו בכל יום ת'
טו"ב בזה החסר בחק, מעשה
בראשית כמו רמז לנו שמעשה בראשי'
נעשה בשם של הקב"ה שברא מעשה ב
בראשית הוא הקב"ה הוא שלא לרצון
להם שירצו, או יש המחדש
טובו בכל יום יתרון להם שאמר ה
מקום מעשה שלו בדורותיו בה בתיבות
ומחדש בכל יום שלא יתקיימו הברואי'
ויחזרו לא הסתכל ולא הפנים כמו
ומעשה לרוח שלמעשה כמו יחדש ב
בראשית, לכן אמר שהוא גשים שלבן
הברואים וגם הוא שרא בהם ומתיים
שלום, אמר יזה ומחדש בכל יום
הוא בורא השלם, או היה השלום
יחזור לו בו בזמן [illegible] שמ"ה
של שלו בבריאתו ויקרא לו לא שלום
של המחדש טובו בכל יום תמיד

חשבו בראשית שם ג' תיבות רחל
לא שהקב"ה יה ויה הוא חשבונו כל
יום לכל ז' ספירות ומזלות התחלת הוא
לרחל שלא יחסר משני יום לט' מלפני
לפני, וזה כאלו חשבון ז' יחזור
לז' יום שבוע ושבועי הוא רחל
לאורח חל"מת רבה לא הקרים כלום
ועו"ד אם היה רחל לאבא יחיר שנ'
ית' עתק לאותו כיום שבת ובכר
עוד אם שאמר השבת למוספה
רש"ע לכל ען כן בין לא יאמרה
כן בין פרי שבת הוא ית' לא ישב'
לא לא הקרים כלום וזן עחלה
הקב"ה כנסת ישראל היה כן זוכף
שהיא אורח השושנה, ורמז ז'
תיבות לא כלם עם [illegible] נ' כת
לרחל אחר שאמר סכנוב כח חמשין
הניב לאותו שאוב לאותו ישראל שהוא

פי' על היוצר

בורא העולם, והוא נק' המחדש בכל
יום ויום בטובו שהוא מנהיג, הם
רבו מעשיך רבו [illegible] ה'
רם ונשא על כל מעשיו [illegible]
על רבו מעשיך הוא רם וכו' [illegible] -
[illegible]

או כמו שיכול לפרש בתכלית השין
ר״ת עב״ יש״ם רק לשם של שדי
ושוא חסר בשרש ונח לרמוז כי
כל מה שנעשה הוא ית׳ עשה ע״ז
ומסר וכו׳ רואה להם שמ׳ להעלם
תלשא פזר) קטון בפשוטו של כ
גרוש תכל סם קטנן וכל מה שברא
הקב״ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו:
וכל של זכו׳ כל תעלה׳ לחשבון,
או ירצה תלשא פזר) קטון יחזור
לומר כי לפי הגבור תלשא פזר)
לשון הכתוב שאמר כי תלשא פזר)
רצה ואת פי׳ והוא שיתחזק להשיגו
כי תלשא פזר) קטון ס״ת כתיב
עם הכולל כולו תורה הלק זכן
בשהרין בתנאי כשתהא תור׳ קדין
זו ובהתכבת לפי המסורה רבה
פ׳ קטן ראשית וכו׳ גדול כוחו

פי' על היוצר

על בוראם, ולכן אמר כאן האלפאבי"ת)
הזה הקטן, אלקי עולם וכו'
מפני מה לא אמר שום יה"ר יש פתח
ירן כל מתחשים שעדי כונה הם
שאין כן לכן אמר פלא ינינו רואה.
ישמו הזה רבות עם שפים רבן,
של כמו' לא פניו לרעם כל מחתים
פוסר והחסרון הוא האקום יחסר
שער א), ולכן ברחמיך הרבים
רחם עלינו מכן לא כמו לפין
ולהשכיל, עם כמו יגרל לפנים
ברחמיך הרב' רחם עלינו אחר
שאמר נק' רחום בכונה רחום
וחונן פ' ומה הרחם על בריותיך
בכ"ם ומהו יש כל חייבין שאמר
לנו בעורב הוא הרחם שנאמר
לנו ועורב ישר יקרא, ומן רלנו
לפורים בכם לעת שכם,

לכן אחר שאמר אלקי עולם ואמר
מרחם על בריותיך רחם נא עלינו
אדון עוזינו צור משגבינו ר״ל
עם סגולה שנ׳ ק״ל לכתוב לשון יחיד
מחויב מגן ה׳ רוכב על עב קל ׳
לפלט ומתנת מכל צרה ויגון
ורמז שאמר אחרית השנה בתחילת
שסוף השנה ותחלת בכתבה ותחילת
תהר כל עוונותינו:

אֵל בָּרוּךְ גדול דעה וכו׳,

פירוש כנוי זמן
סובב שהוא עמוק מיוחד ואין
לו עסק בגשמיות אלא כמו סבה
מכל אחר כי בגבורת התורה שם
תוספת על פשוטו במדה סגולה
חשקים של עם לא בריע יותר
וכו׳ וכן אמר ... על ז׳ דברים
סגולה יותר וחר מתגברים ...

פי׳ על היוצר

כמן ומשל זמרי חוה כמבואר שנה
שוא כלמי לשי״ה כלת יצל טוב ה׳ וב׳
ילר כבאר לשלת ומן שמקבר פירוש ומי׳
כל פנקי׳ כשמ לכבאי׳ כי השגו
יל״עו וה׳ חשמרות עץ ססכמה שגון
כ״מ ויתן שותם אל׳.. כרקיע כשל
שם יפיה חשורות עץ ססכנות שגון,
רחן לעורם ולחצרות ושרי יערם,
נקרעת עוז של ה׳ עוד לעלת יתן וב׳
והחצמה יקרעת נר כבוע כ נר חלם
וב׳ נפים רחן לחצות ושבת ססבה
פנורה, שמה צבאות קדושים
פכבכם רוחם שרי עולר ינכה
פככבם חשבתי וחצרים לפקום
עו כמשל רוחם שרי יחזור לחצה
פגרם שקדושה תהיר לשם כל זמן
שאמר אחרין וספרים כרם ה׳ וקדוש
שקדוש קדוש. שלה ושם זמר

מקדושות, אם לא כהן וכל זכרי
חלה, לא יש לשכה"ב כרא אם יעלה
עשה ויעש לקום את שני הלחמים
מכולם שהם אשר הלכה כמו הוא
אבל עתה כהן וכל זכרי חלה יותר
הלכה להם ימלכה מוחלט לבולם
ולאחר אם משפט לשני חלקים
לפיהם כבר ‏ול׳, ואם אחר לם
מ"ם לא וחוצה את ערכם ונחלק
שכהן וכל כשהן זכרי חלה שיש
אשר שלם יותר הלכה, אם
יאמר כהן וכל זכרי חלה וחוצה
משהם כהן לא אין מכה לא לזון
מערכת ואשר חלה זכרי מ' זכר,
אבל כמו מפשט עכל אחר לבית
לא כשהכ"ב כרא אם עולה ויאמר
כי יורא לקום אם מאשר לא עוד
ועתה ה"ל נמי לבריות לענין לא

פי' על היוצר

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ולא פשוטה (ובער) לכל החשבונות
והמאורות לפמ"ש לא כן המאורות.
אשר קבע בתורה פה חשבונים שלנו
כל יום ויום שעה חשן והמאורה.
אשר ילך מהם ימשך פלא, ולא
שאר פלא שרוצו לאחר החוב זה ב
ברצם האחרון שכרשו רבינו. ז"ל,
על הפוך שהם בין יום כום והפם
הכר אז שאר יום פא כל הם שבח
פוך וסובב הוא שאר ירח ושבח
לצורך וזהו שאר לו יום ולא.
עד שעבר לא לפי ירא יכשירום
לא יסבב הסבותיו עבר ואם
תאמר הוא לו הכל של הלופן
שהם ירח הלופן כל כבר עבר
ונמו חשבון של בפרק ירח שהם
לא שהם ירח עבר גדול ונ"ב ירח
אחרון עבר ירח לחשבונם וכו',

פי׳ על היוצר

ומ״ב של ברוך הכל משבחים
לעולמו, ומשבחים לשמו, מפלגין
שנעשה אותנו אחר שהוא ית׳ בראנו
בלתו בריאתנו, על אחת כמה וכמה
שאנו חייבים להודות לו ולברכו, -
ולכן המברך צריך להדגיש ולגלות
אחר שהוא צריך קדושים, ולא הם
לא הקדושים שברא הם ישראל זהו
שאמר הכתוב ואתם תהיו לי ממלכת
כהנים וגוי קדוש, ואמר כרשן הם
לא על הש״י קדושים אלו כי קדושים
אמר הקב״ה לישראל אם אתם קדוש
כביכ׳ קדוש ה׳ לבשמה ולא עליו
הבין קדושים, ... לכן ישראל נקראו
קדושים, המברך צריך לס״ת שם
הפנים פיוט בכך ולהודות לה׳ שאמר
צריך ולא הברש הי פותמים מאור
לכן כמו בכ״ה להודות בפיוטים.

המהללים והברכות אותו בכל יום
אז אמר בורא קדושים יתאור למעלה
פעולה שהם קדושים כמו שדרשו
רז"ל על פסוק (קדושים אשר בארץ המה)
המה בין המעלה שיכול האדם נקרא
קדושים, ואמר להם רבן כמוהו
בורא קדושים יתברך כי כמו כ"ו
מעלות יה"ו בכוונה בזה כי פועל
רבן לעשות אמרו, שלקח כאמרו זה
זה של יה"ו בבקר ויעבור את העבר
יהם בורא לעשות חן, כמו שפירשו
על פסוק חורף ה' לכל המעשים ישבין
שם, אז יקרא בורא קדושים יתחור
לתלמידים כמו שדרשו ז"ל על פסוק
חדשים לבקרים רבה אמונתך, אמר
ר' חלבו בכל יום ויום ה' יתברך
יתעלה בורא בה של התלמידים ומלאכ
ומתרים שירה ופותחים לפה, וכן כ

פי' על היוצר

בכל יום תמיד זה לא אמר ברא
שמ"ב היה בורא שלשעבר ברא [illegible]
אבל אמר בורא לומר שבכל יום ויום
בורא אותם, ולכן ישתבח ויתפאר,
שאין מלכים אחר שהוא יוצר משרתי'
שהם המלאכי' שבורא בכל יום
ואשר משרתיו לא בורא בכל יום [illegible]
הם מיכאל וגבריאל, שהם עומדים
תמיד לפני הבורא ית' לשרתו ולברך
ושרתו, כלם עומדים הם המלאכי'
המשרתי' שהם עומדים זה לזה [illegible]
לא רק כשאומרי' אמרין ונותנים
באהבה [illegible] רשות זה לזה, [illegible]
[illegible] כלם אהובים ר"ל הקב"ה [illegible]
של שמים באימה וביראה [illegible]
כלם ברורים ר"ל הקב"ה [illegible]
[illegible]
[illegible] בשמים לכן אמר כלם ברורים

בתורה ובמצותיה שהם ג"כ מה שאמר
אח"כ כלם נערים לומר שהם נערים
בהתחזקם על התורה, אך במקום כלם
נערים. היה המצוה כמו שאמר הנער
נערי בת שבע. כבר לומר שהם חניכיו.
כאשר לעשות דבריו יתב' עשוים כאשה
רק שכך סן מה לומר שהם לעולם
כאילו נערים לפי שהם עדן הוא חסר
בידיו ושם מה הוא ג' אדם ולכתוב
ולומר שהם שלמה כל התורה כאשר
לעשות חסד עם אדם, אך היה
כלם עושים כאשה וגרמה, כאשר
שלא בחרה הקב"ה חרה בו, שבחרה בו
השרים העשירים אצל מלך הם חניכיו:
בין והכרובים עתה הנה לה הנה
אבל הקב"ה יתב' ית' שהם שהם כן, אלא
חלמה השרה העשירים המה לשרץ
שולים אם תקום כבר לעבדך

פי' על היוצר

ומשריך אותו בראשם כשהם בברכה
ובנעימה, כי אף על פי שהם [illegible]
[illegible] ה"י. ענין זה [illegible]
בראשם ובשמחה [illegible] כמ"ש
בברכה [illegible]
אמר לך במקום [illegible]
כי [illegible] שהם [illegible] על קרום(?) [illegible]
[illegible] משמח [illegible] בשמחה [illegible]
[illegible] ולא
[illegible] במקומם [illegible]
כמ"ש וקרא זה אל זה ואמר קדוש וכו'
על [illegible] קדושה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] קדוש [illegible]
[illegible] וכו' [illegible]
[illegible] לעולם(?) [illegible]
[illegible] לקדש את [illegible]

סוף המלאכים הקדושים ולא כמו לקדוש
שבמרום שאומר נגדילך מי כמך יוצרנו
שאמרם וכמו שנים במחנות מעשה וכו:
שנית במסכת סופרים קדושה שבעולם
אמר ושבכר קדושה מיני [illegible]
יחיד אומר נעריצך שאינה אלא בעשרה דבר.
ולהודיענו שלא לאמרה ביחיד מכללם
וכלם המקבלים עליהם עול מ״ש זה מזה
אל ישראל שקורין אל שמע, ונותנין
במסכה רשות זה לזה אל המלאכים מסרן
שנותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצר,
מכל, כאמרם ז״ל אין מלאכי השרת
אומרים שירה למעלה עד שישראל אומרין
שירה למטה שנא׳ וקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש וכו׳ כלומר כשישראל אומרי׳
קדוש אז אומרים המלאכי׳ שאומרים
כשהם מקדשים קדושה למטה ובלבד
וכן אמרו ישראל קודמים למלאכים

פי' על היוצר

שבכל יום ומחדשים בו כח בכל ,
קדשו ישר' אל לקדשת וכל' כאמרו!
קק"ק אל בכללות חלק כל מאור) כבודו
נודע כי חלק כל מאור) רת' יוצ"ל שם
של מ"ע ובחוזר כל מאור) כבודו שרה.
שלא הוא שם ה"ה בכל יחד יבוא ראה
לזעיר ועקוב והוא סוד היחוד כמ"ש
והרביעי ואחר והאופני' ואח' כי כשהאופני'
וחיות הקדש שומעים מתנשאים שקה'
לשבח ולקדושה ... לעומתם
לעומתם משבחים ואומרים ברוך ,
כבוד ה' ממקומו , ובכך ידוע כי
ברוך כבוד ה' ממקומו הוא רת' שם
של ע"ב יוצא חסד כאמור ולכן ה
חיות והאופנים משבחי' ואומרי' לשם
של שם המשפיע שפע בעולמות והחיות
בכל יום כדי חסדו ... יצא
והאופני' וחיות הקדש רת' שם בכלל

לרמז שבאמצעו׳ ומחיות המשבחים לשם
הנכול של פניו ית׳, שזהו שאמר אחרי
המשבחי׳ והמאורים ברוך כבוד ה׳ ממקומו
ולא אמר ברוך כבוד לקיים לשון ה׳ לרמז
למה שאמרנו :

לאל ברוך ר״ת לב ס״ת כל וכו׳
לומר כי המתברך הוא ית׳
צריך שיברכוהו בכל לב כי כשאומר
ברוך מפה צריך שיכוין מה רוצה לומר
וכן על זה מברך כל פיו ולא יאמר
מפה לחוץ המאמרים שזה נראה כמו
שיש לו משמשי על רמזו ושני מתכוין
משום שיהיה המשמשי הענין לא צריך
שיכוין בכל לבו שהוא אמר רוצה כמו
שזהו שאמר אחרי נעימות יתנו למלך
אל חי וקיים שיאמר הפליו בשירות,
וכמו שאמרו ז״ל כ״ל שצריך שיהא
(ה״) פיו ולבו שוים בכוונה וכו׳

פי' על היוצר

שבמנחה ומחרינן שלא אמר רב זוטרא
בר טוביה אמר רב ומתחילין ר' אלעזר
זה שלא דבר שעשה היום נזכר לפני
פתיחה ועוד מחרינן שלא [illegible]
פניך זה שהוא ריקן מעבירות ומרקו -
נאה ושמו [illegible] לנוה ויש לו
נעימה נקולו ערב ורגיל לקרות תורה
ובמשנה ובגמרא ואם [illegible] מחריב
וכו' חוץ צריך שיהא בו כל המדות
האלו [illegible] ער אמת כה"ג וכו' ו
נעימות יפות, [illegible] [illegible] [illegible]
ישראל [illegible] [illegible] לשב הוים ית'
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לזה [illegible] כה"ת [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

התעלמה אין לעיני ה' הוא לבדו תרום
וקדוש ה' לכן נקרא שם המיוחד לפינו
יחידו של עולם וזהו שאמר ה' הוא לבדו
שחוזר לשם הויה, ואמר עושה נפלאות
אמר ה' הוא לבדו העושה נפלאות ואין
זולתו מי שעושה נפלאות כמותו ית'
וכדומה לזה אמרו בספר ראשית חכמה
שער האהבה פ"ה ז"ל, וכו' אמר זה
וכן רמז שאנו אומרים בקדושת יוצר
ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה
בראשית, וכן מחדש טובו בכל יום
וכו' ה' טוב הוא סוד החסד הגדול
ואמר החסד הנעשה בכל יום לחדש
כל הבריות שנבראו ולא לבד קיום
הוא החידוש כענין הלבנה המתחדשת ואומר
החדש, והיינו שאומרים במתני' לעושה
אורים גדולים היינו שלשתם הוא עשו
אורים גדולים ועושה ה' לעולם חסדו

פי' על היוצר

ה החסד הוא המחדש ומעשה [illegible]
כל יום ותמיד זה לא אחר [illegible]
שעשה [illegible] גדולה [illegible]
לשמש [illegible]
שבכל יום ויום מעשה ומחדש [illegible]
מעשה חדשות [illegible]
ברוך הוא [illegible] החסד [illegible]
חסד אל כל היום. ואמר [illegible]
שנאמר [illegible] שהוא מחדש בכל יום
שאומר שהוא ית' ברא העולם יש מ
אין והוא מחדשו בכל יום [illegible]
פי' המאמר שהוא ית' ברא העולם יש
מאין [illegible] גדולה [illegible]
[illegible] ועושה חדשות [illegible] לשמש
[illegible] קורא השמש [illegible]
[illegible] לא היה העולם [illegible]
לא [illegible] של [illegible]
השמש [illegible] של [illegible]

פירת, וזה כן ענ' המחדש מעשה
בראשית, ובכל יום הקב״ה בורא
עולם חדש, ולזה תיקנו רז״ל
אחר המחדש טוב בכל יום וכו' ב
המאור לתהלה, ולכן תקנו חכמים
להקב״ה שברא המאורות היינו שהם
נורת המאי שבכל יום מחדש מעשה
בראשית ובהם מאירות לעולם
וזהו שאמר בא״י יוצר המאורות.
ולא אמר יוצר העולם, והטעם
זה נראה לי שלפי שאמרו ז״ל,
שהוא שלא ברא המאורות להיות ה
חשך כבר יוצר המאורות לפי
שבהם הם בכאן הדירות
ואמרו יוצר ולא בורא ולא עושה.
אחר כך לא ב בתואר בי—
פועלו כן זמן בכן יתברך,
יתעלה שמו לעד: ...

פי' על היוצר

ב בחסד הוא המחדש ובטובו מחד
בכל יום ותשובה זה לא אמר [illegible]
שעשה מאורים גדולים ושוים חשובים
לשבח כמה בריותיו מעולם לא לשון
שבכל יום ויום נעשה וחדש ופירוש [illegible]
נעשה חדשות שבעולם בכבודו לכך
כגון נסים נגלים החסד שבנגלים
חסד ה' כל היום ומעשה שכתוב
שנאמר עושה שעוה חדשים בכל יום
שאומר שהוא ית' ברא מעולם יש מ
אין ונוה מחדשו בכל יום [illegible]
פי' המאמר שהוא ית' ברא מעולם יש
מאין ואם נבורא גדולים חזו פני מעשה
גבורות עושה חדשות יחזור לשמש
ולזרח [illegible] קורא השמש כמו
ובורא כולם, לא שם מעולם והקים
לא שיש מנוחת שמתבטלים על ידי
השמש ויש מנוחות המתבטלים על ידי.

הירח, וזה כי ע"י התחדש מעשה
בראשית, ובכל יום הקב"ה מקיים
עולם מחודש, ולזה תיקנו רז"ל
לומר המחדש בטובו בכל יום תמיד
במאמר לעולם, ולכן תקנו הברכה
להקב"ה שברא המאורות היינו שמש
וירח למען שבכל יום מחדש מעשה
בראשית ובשם מאורות לעולם
וזהו שאמר בא"י יוצר המאורות
ולא אמר יוצר העולם, והטעם
זה נראה לי שלפי שאמרו ז"ל
מי שלא ראה המאורות משתונות
מברך ברוך יוצר המאורות לפי
שנהנה מהם בהשגת הזריחות
ומאחר יוצר ולא בורא ולא עושה
אחר כתב לא כי כאומר כי
הוא יוצר כי אין כמו יתברך
ויתעלה שמו לעד: ...

אַהֲבַת

בריא עולם שלו ית' המלכות ועולם
חסד ושארו ממנו עולם המלכות
והוא כליון פרעה שאמר שמלכו
עולם המלכות שלו הנשפע ח
חסד ורחמים לא שהתוך המלכות יה"
לא חשך עליה חוט של חסד וזהו
שמכן. עולם המלכות, שה יולד
ממנו עולם המלכות כמות ה
המלכות ית' לא לא של יום סוף
לכן ממנו עולם המלכות כלומר
שאינו כולל לעולם וכיא כמהון
כור ויסון וכאשר פתאם ג

שאמר כל מברכה שפיה תלויה וכו׳
ושמעה תלויה בכלל [illegible]
לעולם. ולכן מברכת [illegible] לשון
[illegible] תלויה בכלל לא תבטל
לעולם, [illegible]
[illegible] גם אל חסר
[illegible], ומ״כ אמר ה׳ [illegible]
רחמים [illegible], ומ״כ אמר [illegible]
[illegible]
רחמים של [illegible] אחר אחרין
[illegible] לשון רחמנות
[illegible]
[illegible] רחמים של [illegible]
[illegible]
[illegible] שאמר אחרין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פירוש על היוצר

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

התורה יצאו ממצרים וזה לפי דעתי
פרק [illegible] כאמור בפסוק שאמר
הלא אלקים לגאול את ישראל [illegible]
[illegible] לפני [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כמו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כי
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לפני שנים [illegible] כמו [illegible]
לכאורה יצאו ממצרים ולכן אמר
בפסוק הלא אלקים לגאול את ישראל
כי יציאת ממצרים [illegible]
ולא עשה פרעה לפני [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שאמר [illegible]

פי' על היוצר

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פי׳ על היוצר

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] בני ישראל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible]
[illegible] ואשרינו ואשרי חלקנו
[illegible] קרא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פי' על היוצר

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] כי [illegible] מזל ישועות
(וכן [illegible] מזל ישועות [illegible])
אז כאשר מזל ישועות [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible]
[illegible]
מזלים ישועות וכבר ידוע [illegible]
[illegible]
[illegible] כי
[illegible] מזלים ישועות [illegible]
[illegible]
על כן אז כאשר [illegible] כי [illegible]
[illegible]
[illegible] וישועות [illegible]
[illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

יותר [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible]

אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

רחמנו ותסכים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] תורתו [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] בני ישראל [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]

פי' על היוצר

להשמיע הדברים ולהם [illegible] את סדורם
[illegible] הוא כבי שנברא את שמך ונקרא שלשה
עד ה"ש, הא יהיה להורות לך ולחר את שמך
ב בהיות לא"ה כמה שמות וכלם כנויים
עכ"ז לא אמר נשתבח כולו שצריך לייחד את
שמו ולקדשו ובזה אמרו בזמירות שבשמים
שמו י"ת השם [illegible] כי הוא נק' שנקרא
הלאה בזמירות ולכן אמרו מודים בכל
[illegible] [illegible] כ"ש [illegible] [illegible] ישראל ב
[illegible] [illegible] [illegible] י"ש ישראל לכן כתר
כמה, הא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ישראל להקים לכן כתר כמה הכל [illegible]
הא [illegible] [illegible] בשכל היחוד שמתחילים
שמו [illegible] בכל יום ע"כ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ב [illegible] אמר כ"ו יחוד ולכן בשכל היחוד
[illegible] [illegible] [illegible] כמה [illegible] שאמר

שְׁמַע

ישראל [illegible] אחד ויש מפרשים לומר לך [illegible]
על [illegible] שמע ישראל וכו' ועל זה כתב [illegible]
שעושים [illegible] ועוברים [illegible] שמתכוונים
שהם לבטלה [illegible] חכמה מעשיהם.
שצריך לקרות בכוונה [illegible] שמע ואין רשות
להפסיק ולהוסיף [illegible] שום דבר [illegible]
לא יוכל לכוון את הפסוקים [illegible]
ומובן [illegible] שאמר [illegible] ישראל,
בכוונה יותר שמע ישראל, וכבר נודע כי
היכן שמע [illegible] שצריכין שמע [illegible]
[illegible] שמע צריך שיקבלו עליהם

פי' על היוצר

[illegible]

בשלשלאות של ברזל וכאן שעבדין חמורים
את רבין ומבקשים להורגם מפני ענוש
ע"י השלשלאות והכבלים אותם ונעשו
עבדים , והמשל מובן כי הכבלים [רעיוני] הם
רמז להיצר [illegible] שלא יניח לכבות לאש
שהוא הכבלים כן הוא לכל הוא י"ת [illegible]
מעבד שהם ולא ינוח שהם להיות עבד
השעבדים של הגוף הוא מתיר ההיקום
והם השעבים מן הרשעים , ויהי
שוין הלקיש ז"ל בשלשל רחמים [illegible] שם
הקיש שהוא מרת הדין המתפשט מכל
השלשל הדין ורחמים הכל [illegible] פורח
שהכל [illegible] ונוהג כל שום הירוך [illegible]
שהו הל' הקיש הל' אחר ושאר הל' הקיש
[illegible] להגן שלשלת מרובה מרת רחמים על
מרת הדין [illegible] שהוא [illegible] שהוא של
רחמים והקיש שהוא שם [illegible] של מרת הדין
וכל זה מרוב חיבתו עלינו ולכן [illegible] שאמרים

פי' על היוצר

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד,
לפי שבכוונת כבוד מלכותו [illegible] שישוב
[illegible] על פי [illegible] [illegible] אשר
פעם שכבר לו ועד לפי שהוא חי וקיים
בשתי פנים שאמר לעולם ועד כי [illegible]
חי לעולם ועד לכן הוא מברך שהוא [illegible],
אחר שיחדנו את ה' באחד ואמרנו את
ה' אלהיך [illegible] אחר [illegible]
[illegible] כל"ז את יחידך אשר אהבת
שהוא [illegible] שהוא יחידו של עולם, אז
[illegible] ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך [illegible]
בכל לבבך בכל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] כל [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] של אחת [illegible]
[illegible] בכל [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible]

על קדושת שלא יפה והפריש י׳ עשרונים
שסרקן נקפו בהסרקות של כרך עד שאמרו
ז״ל שילמים שאחת מאתר נפש ז״ל כרשן
שפים קרא שלא ובשילמים נשאין פיפאוח
אחר אחר שילמים בחור נקער, ולפי כאותן
ילמים נשאין וכו׳ דלמא אחר במשכב ט
אח״ר שנלפ כתן מפ״ם לבאר לכן שען
נפשו על מסכת פ״ש׳ ולפם אחר פכונב
כל לכפן וכל נפשף לוחר ועוני שישל
ככר שו[redacted] מיפשר שלא תחתת עלין שכ״ן
אתם חייב לעשות לאחרו פנים ט פוא ית׳.
לא ישל דברים ששרותם הלוים כפן כי כבר
פכונב לוות ואתה עשר. ששם אתם פאתם
וחי כפים, וחי כפים אחרים נורם ולא שיתנה
כפם והם שאחרון אינו לא כרך חשל,
אבל פורין ופתסיר שעין נפשו של אסכין
וקדושפוקדי לא חשובה כמשר נשון
כלם וכלם חסידים שפין לפשעם,

פי' על היוצר

ובזה יובן שאמרו בכל לבבך והוא החלק
השכל והשני שבך, ובכל נפשך הוא
חלק הפרנס שבך הנפש, ובכל מאדך חלק
החלות הגשמיות הקשורות בה.
ואמר נגד הקדושה שאמרו בכל לבבך
שהוא כנגד הנפש להם נקשרה בו
נקש החמר או הטבע או בכל אחד כנגד
הנפש, וזה להם הנחית שבת הש"י כנגד
שהוא חומרי קודם הגוף שהוא שכל חלק
זכין חומר, וזהו אמרו בכל לבבך הש"ל
ואמר יותר לשון בלבבך אינו בכל לבך וכו
לבבך הם שאלו לבבך אם דבר הוא,
שהם הנשמה לבו הפקרות, ראשונה,
נקש הלב ולא שאר האיברים לפי שהוא
חלק בכל שכבי הנפש ושאר הם הלב נכנס
לשונה חומר לבן כמו שיפיון שבהם שורש
הלב ויפין חומרים שהנפש כאשר אמרו
ולסוף השנה להם הנחית שהנפש ית' כמוהו

ולא הזכיר בנפש שהיא שלמה, לפי שכן
כתרים אלו הם. כתר לך אמרת השגח,
עוד שהזכיר כל לשון שהוא כתר למעלה
אמנם שהכהונה מעיד עלי ותכונת את לכה
ומרן לשון, וכל המשך הוא כתר עליון,
אמנם שהשם למעלה על המעלה ונמסר נפש
לתת כבודו הש״י. וכל המשך הוא כתר עליון
אמנם שאמר וכל אשר תתן לו עשר אעשרנו
לו ולא אמרם זה אחר זה כסדר גדולתם,
אבל לפי שזה זה שאמר הבקר
לנפש, ואחר הנפש הכתר מלכות .ה.ה ענ״ר ג
שהרשע ג״כ על גביהם שמוליכם בדרך שלמה
חכם מעולה נכנס בתוכם וקנין השלמות,
כתר כן כתן לשון הנפש עיקר אמרם וכ״א
כתן לתת. כי כן הנפש תכלה מתוכם לכ״א
עולם הבא ולזמן כי כלה הוא מלך
כמאמר הוא כתן כתן הנפש ואחר הנפש
מלכות כתר כמלכם עשר וכו׳

פי' על היוצר

ו[illegible] [illegible] אחר בכל לבבך [illegible]
שלא יהא לבך חלוק עליך עם לעבוד [illegible]
[illegible] אמר בכל לבבך שיהיו כל מחשבות
לבך מיוחדים לעבודתו ית'. גם יפרש בכל
שאמרו ז"ל בשני יצריך ביצר טוב וביצר הרע
[illegible] של [illegible] [illegible] אמר בכל [illegible]
אמר בכל לבבך אחר שנעשה [illegible] [illegible]
[illegible] לעבודתו ית' [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אחר של לבבך [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של לבך

ולא זו בלבד שלא תלמוד לבניך שיהיו עושים
כך גם הם שגם שמור ושננם לבניך,
עם [illegible] הכתבים שהם חייב להשתמש לכם
והוא ללמוד תורה, ולא המוסר סוגיית ולמדנו
את בני תורה כי לא שבעו ללמוד ואני כבר
אמרתי יכי חנוך ללמוד שנה לכן כל זה
אמר וכבודה כם גם אתה, כשבתך בבית
הוא רצון שצריך לקבוע עתים לתורה בבית
ובלכתך בדרך [illegible] ללמוד בדרך שצריך
שילמוד וכ"ש עם מה שנים ובשכבך ובקומך
יהיה רצון לקיים על שמרין וערבית ואחרון
כל זה בלשונות אמר כי נתנו צריך שיהיה
בינות ס"ט בשכבו כן בקומו כי [illegible]
השירה את אלהים בכונה בכמה לכן
הכמה אתה והוא בבית ובלכתך בדרך, בשכבך
משמר שלך זהו בבית ובשכבך ובקומך
היא השיתך זהו בבית ובקומך אמר שלשה
צריך לפנות כם ולעשות עיקר ושמר

פי׳ על היוצר

הכרובים שפניהם [illegible] ולא כי אם [illegible] ויקשרתם
ורז׳ כאמר [illegible] כי שישתך [illegible] רע [illegible] יפין
אות ונשיך שאתה רק [illegible] שעלין שעלם עם
ובגופו
עליך גלם יפין ירואים [illegible] כרכיך וכאן כל
עלם מארץ כי שם השם נקרא עליך ויראו ממך -
וכנ׳ והמרוממים וחוקם יפים על כל חית הארץ
וכם רחץ למולה. שעלם כי כרמונים סגור
הקדוש והנעלם על ראשינו יהיו כרבים
יחדו פניהם לפני עמו ושין לאושהו והוא
רחץ לפניהן וכבר נודע כי הם כולו ימארו
כרמי כל העולם ולכן נקראים ממר, והשעם
כי כתר שהשערים וסוגר סוכך מכנף הראש
כן פניהם על ראש סוככת סנף הראש,
ואחר וכוכבים על החזות ביניך וכשעורין בארבון
סוסים לשעור כלכלת אתה וכל אשר לך כי אמר
על מראי בינך יפים כגנים שבקדושה שהיא
הלוחות ושר שעם אחר כמנחה תואם על
ספות כי הפים זנב לאמה הדבים כי כתב

שלשה

שבילואה הלבים היה הדם על המשקוף בין ה
המזוזות היו כנגדם . והמזוזה הגוף כמנחת
כל הקרבנות ב' הלוי כמנחה . לפי שהלוים לעשר
[illegible] הדברים [illegible] , או כמו שכל לפרש שזה
אחר על המזוזה הגוף המערך לזה שאחרים
כי כתב שבילואת הלבים בשבר המשתית
וכמו זה הדם על המשקוף לא כאן ה' בימים
לכנוף בין לעמוד זה , כשיבא לכנוף לפשתית
נראה שהגוף קבוע כמנח ירגע למחורין ולא
יוכל לחבל ולפשתין זה נמלט ה' וכל המזוזה
הגוף על אותי בינו כיכנע שאין רשות למלאך
המזוזה לבא שמה , ופרושם זה כי מזוזות
הגוף הם מזוזות ג' הגוף אחר כי המזוזה
הגוף כמנחו ג' הוה לתוך בינו , עד לא יוכן
שלא יבא המזוזה כבגון כי על כבוד המשקוף
אבל יוכן שיהיה בגוף למלאך המזוה . כמוהו
לזה אחר הכבוד לפתח תשובה רובן , וזוה
בינו . וסה"ד לפי שהוא הסטין את הכריתות כדי
להמשיכן

ואם נאמר זה [illegible]
כירו של המלאך [illegible]
שלא יזיק [illegible]
כמו שיש רשות
לחבל [illegible]
מבחין בין [illegible]
[illegible]
הגוף [illegible]
[illegible]
המזוזה הגוף [illegible]
כל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פי על היוצר

להתחייב ועל שם זה נקרא חשמה, כן כבין
על שם שהוא חלק מהות בעניין הוא חומ
חומן הכמה מה כן ארם נוזל חולם מהעט
כי כל מקיימים כדרכם אין לה יכול לו
ומה מקיים לכם אתה כך מקיים הלוה
מכנה ענוה, זהו שאמר אחרים

והיה עם שלש השמענו של חלמי, דלמו
לומר עם כלמה אתה שפיא

מחוזה לה רב שונה מלמן עם שלש ישמעו
לגות מכנה ענוה ישמעו שונים כמו כמעט
עו יוכן לפרש עם שלש ישמעו כלומר עם
ארם שומעים לו נפ מה אשמע לכם ומרקין
לכם כרמה עד לו כי זהוא כמו אחר נפיה
אתם שומעים לו נפ אוה ישמעו אתם ש
שמעשה בקשתכם, ומראים לכם תלמידי חשך
כמפיא האדירין כחסכת חשך שעין כל אשר
תמיצה שהרע ושתחע כו נפ נוה משקמה
התענן קרשך כוון שנמהים לה יעדה עלמה

ןי

מנחה חדשה

[illegible]

ולא [illegible]

[illegible]

[illegible] רחוקות. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ס

[illegible]

[illegible]

פי' על היוצר

מתנה לא צריך לקיים המתנה שאינו מוסר
לו לקיימה, ומה נאמר ע"ז שאמר דוד
לבו נכון רמיזן [illegible] רחמנא לצרך אמר דלם
לאמר לכל הברכים וכבשלם. רמיזן החולם וסוף
[illegible] חצרף רחמנא היא עד אמר. ואין להק
וסוף כ"ש וכ"ש [illegible], אין זה פשוט לבי
שנינו כשנן כו אולדו רחמנא לצרך אמר ר"ל
השכר אשר הוא יו"ן משלם לעושי רצונו אין
לו סוף ולפ הר' ולהך כ"ה שפיר לו עבר,
שלתך שאין לו סוף אמר הלך לך כנגד שאמר
לך העולם ולמלאה את הגבר, שכר העולם
הן שבים שמה היה הכ"ש הבור אמר אין אני
[illegible] אותו, ולא שפיר ספק אמר ולא איכפת
לו [illegible] יום אני ואף שאת שהיצאתי מאצבם
כך אמר הקב"ה ולא איכפת לך הרי שכיר
יום אתה עושה ינתך עד שהלם, והוא לעין
זה שאמרו [illegible], [illegible] את ה' [illegible]
ובו ולא היה [illegible] לעבדו בכל לבבכם

כי נכלל בה [illegible] יותר [illegible]
הרמז כלומר כדברי רז״ל [illegible] כמלך [illegible]
כאמרם ז״ל שאין [illegible] היו [illegible], [illegible]
כיון [illegible]. באמרו [illegible] כי [illegible]
שיאמר בכל לבבם אבל אמר בכל לבבכם
לומר שכל הלבבות יהיו שוות כלפי מעלה
בשעת התפלה, [illegible] יהיו [illegible]
ונוני חסר מלבבכם [illegible] אמר [illegible]
לא שלבבם לשוות [illegible]
לשוות, [illegible] ונוני חסר מלבבכם [illegible]
אבל לבקשות להם אמר ונוני חסר מלבבכם
[illegible] ונוני חסר על מלבבכם אבל [illegible]
לומר חסר [illegible] על [illegible]
[illegible] בלומר [illegible]
[illegible] המחסיר על מלבבם ועל [illegible]
[illegible] המחסיר על הלבבות כי [illegible]
[illegible] ה׳ [illegible] כל המחסר [illegible]
[illegible] ולכן אמר [illegible] חסר מלבבכם
כלומר

ולפי זה [illegible]
לא [illegible] שבמ׳
לכן אמר בכל
לבבכם לומר
[illegible]
[illegible]

פי' על היוצר

טוהר כרצוי תנחם להם על עזבם, אך
ילא ונועץ אשר עזבם כענין ז"ל כשעה שהוציא
פרעה ונשתלחו כשם נחת רוח, אז כאילו
נוכל לפרש כך כמו ונאמר שירתן לפומבין
או ולא שיבה אשר הם נפרשים להם כי ענין
כענין כך, ז"ל כמשמעם לרוח ולומר שזה כי
נאמר ענין אשר עזבם כענין אחרים ולא לו
אשר להם לא כשמעון או שישמעו לבני אדם.
כאשר, ועוד שאמר חרון ואסמך רבניך ו
ועדשך וכו' כי כבר ידוע כי ענין הוא כמו
אחרון שהכרם אמר שבשבעה משמעו שוכי
לבני אדם אף כל חסך ינחמו לרבו, ולפי
זה ניכר ואחסן יעים שפירושו ענין ונסמך נרצי
חבלם, אז ירנם ואסמך רבניך ועירוך וכו'
כענין שאמר שרוצה שניה כי יולם. ולפי
כמשמעו ז"ל ואחסה רבניך ועדשך וכו'
ונהיה עושה כשרך לשמחך צריך לפקשון
לזה אמר ונעץ עשה שלו ונהיה עושה

ג׳ לפי לו אם יהין בפרש או בבין שאמר ה׳
בספק, ולפיכך אלו פסוקות ראשונה לזה
אמר וו רחמי ימים אחר כן והוא כמדבר עם־
פרשה. ואומר מה שלכן לאהבו ולשמרה ולהאמין
בשנך כבוד ולך נאמר ובכן רשעים החסר
ונפו שאמר ואכלה השבעה ימים לכן כרכה
לא לשון נערה לאמר כיון שלא חלון על כבודך
ושלכה לאלמה המורך ועתך יאמר כיון שלא
נון עוף מנו מיץ לפי הטבה רחמא על כל העשו׳
ולפיכך פסקא פסני לזה לך בשרה לפלך כבין
הרגע שאמן עשב לכבודך, בשנך אמר שלא
יעלו ברוך יקרבון רק עשב פרשו׳ לאכול כבוד
ואחר כן אמרו שלא נוקיה בבכר ולא חלון
עוף נקרא רשע כי יורה צריך נפש כבודך
שהשך לפי ורחמו רשעים מכאבי לאמר שלא ש
ישנשם מבקר אשר עם כבודך כי רשע־
ולכן אמר שנים ששרו לבם מן ימים לבבו
ולא ימים פלא יודע אלך מיכריו של אדם־

פי' על היוצר

לא אדם שאמרו ז"ל עונשא והכא ורי פרסורי ר
רחשאם שנבר אדם שהלב תולה והעין רואה ,
ולהפך כך כח לגרי עבירה , ולכן אמר כאן ,
פשלרו אדם לעשות עבירות כי כבר יכנע
כי כל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לאו
פן יפתה לבבכם , שאחר שאכל ושבע ודשן ולא
ריחם על בהמתו בוודאי שילך לעבוד ע"ג , כי
כן דרכו של יצה"ר היום אומר לו עשה
כך ולמחר אומר לו עשה כך ולמח"ר הביאו
לעבוד ע"ז והולך ועובד כמו שפירשו רז"ל
על פסוק ושלמתם בשולים וכו' , בין אמר ב
כיון שהיום לא חסה על בהמתך יפה נקל
נמ"כ שלא תחוס על כבוד קונך והלך לעבוד
אלקים אחרים , ואמר את הדבר ההוא העניה אז
וחרה אף ה' בכם כו' לא כי שיחרה אתה ב
בגאיו הפועל לא ועל כל פעם יקלקל ח"ו
שבן הלשון שאמרו חז"ל לעולם יחשוב אדם
עצמו כאלו חציו זכאי וחציו חייב , עשה מצוה
אחת

אחת מאזנין שהכריעו את עצמו ואת כל ה
העולם כלו לכף זכות. עבר עבירה אחת
אוי לו שהכריעו את עצמו ואת כל העולם
כלו לכף חובה פרי לך כי בחטא אחד כל
הקנין שהפסיד שנא' וחוטא אחד יאבד טובה
הרבה בשביל חטא יחיד שחטא זה איבד,
ממנו ולכל העולם כלו טובה הרבה הני
והרב אף ה' בכם, ואם תאמר למה א
איכפת לו אם יתכף אחר הרוב שיצלו את
העולם ואם יאמר הם יהיה אם יצלו את
העולם, יש לך לדעת כי לא יהיה לשר
ופמליה לא תקן את יכולה באופן כי לא
יהיה כלך הירוש ויצבר לאלם בטוך כאשר
במשנה, ובשם שלא מחה על במקהן כן
הרב כ"ה ב"ש לא יתום עליך ונשאר בחוס
כל, לכן בני השיתו את הרבנים על לבבכם
והתשבו כי אם לא יהיה אשר לא יצלה
ונשבה שגרשט ויתרון ברעה, או יהיה

פי' על היוצר

על לכפרה רק שהתרומות הם שאחרים
הכל הוא על הגוף בעוה"ז מלבד התשובה
הגוף של הנפש לעה"ב, וזה שהזכיר על
לכפרה הוא לפי שלב הוא חלק באיברים
של אדם, וכי שלא יאמר אדם אבל ושפה
כי אחד מאוה כאחר בשני בחיים אף אחר
שבירות לפי כי סוף כבר הוא פתוח, כבר
אמר הפסוק א"ל בחוה בחוה הבהמה היה
לך לשמות בתוך, אבל אבה בן אדם לא.
יהיה לך שהם בתוך אכרבה, ועל התשובה
כל נק על הנפש יהיה מרעישין כי נפשם
נתנה לעולם הבא, ולא יהיה לו תשובה,
ומכנינו כשאול אשר היה הולכת שלה
או יהיה ויעבור את הפעולה שלא יבא עד
הפסוק מלמעלה כי כמו שאמר לעולם
ועוד אשר אמרהם בשני לאחר שיבא כל
עד הפסוקים מעלה כל עלות, בקיום את
כל אלהינו ית' לשמוע זה נ"ב אחד כאן,
ועוד

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פי׳ על היוצר

[illegible] שאלה איך אפשר לדבר בפה [illegible] ,
לדבר בפה [illegible] על [illegible] או [illegible]
לדבר בפי [illegible] לתורה שבכתב ולתורה שבע״פ
[illegible] אחר בענין אחר [illegible] [illegible]
כי [illegible] [illegible] [illegible] וכמו שאמרו ב
[illegible] [illegible] בן עשר [illegible] וכו׳
או באופן אחר לפרש פיוטה ונראה כי כבר
ידוע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמה עולמות
[illegible] [illegible] וכמה עולמות תחתונים [illegible]
כמו שכתבו ז״ל כמה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ז״ל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] , [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כמה עולמות [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] ז״ל
כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

ההשובה היא כי עקימת שפתיו של הח״ת כמעשה
שהוא לומר פני המעשה, לא כן בשאר הכריין
ואין לך דבר חשוב לפני ה׳ יש ולא יותר מ
מלמעשה מלומר, כהיא דאמרינן בספר ה
הזהר, ר׳ יוסי פתח ואמר כמנחה במשנה כו׳
ר׳ חייא א״ל הא דאוקמוה חבריא הא דכתיב
בכה שלי בזבח ובמנחה עד עולם, בזבח
ובמנחה אינו מתכפר אבל הוא מתכפר בד״ת
מאי, בגין דלית סלקא על כל קרבנין דעלמא
אלא הכי הוא ודאי, דכל מאן דמשתדל באורייתא
אע״ג דאתגזר עליה עונשא דעלמא נחת עליה
מכל קרבנין ועלוון דעלמא וההוא עונשא
אתקרע, ובגין דא באורייתא קב״ה מתכפר
בהכי, עכ״ל, ולא עוד אלא שהוא המרכבה
יותר מ״ית דכתיב, לאמן ירבו.
המשכה עם לבושו ולומר כי השוכנת את זה
ה״ית לומר את הכהנים וגם את הגוים יותר
המהלכים לפני שכינה המרכבה יהוא ושגיון של

פי' על היוצר

לאמירה, ולא כי אם אלא שיהיה עומד בשער
ובבוא להתקיים בה פיוט כתיבה אורך יותר
כיתוב בשלשה שער ובבוא שנה שאחר על
פתורה בכונה —

ויאמר פי' פסק לאמר, כבר
נבנה בו הבנה הנאמר
בלשון אמירה שנאמר לאמר לשנא ושמו
שנאמר בלשון כבר אמר לשנא לשנא ובשם
כבר יכול לומר רק שהמשכיל יבין, ולא
שגם לא היה לאמר לשנא נאמר בלשון של
אמירה ואמרו לאמר ר"ל לאמר לאחרים
שהוא לישראל ויענו על שלום הכוונה וכו'
יש לדיין לפה אחר הבנות של כבורים ה'
המכינים הגשומה אחר ושנו לפני שלום, א
כנגד בונים ר"ל שלשלו, יהיה על הכוונה
ואח"כ אחר ויענו על שלום, הכוונה כי גם
נראה שצריך לזה הכוונה על הפלגה, בלא
דבר הוא, כי לא דבר רק הוא. אבל
צריך

צריך לברר כי יש קצת הבדל הקהלה שהם
לו להם הלוין על הכתוב בעולין שלובשים
את הבגדים, והשאלה נכונה שלוקחין בשעת
הקהל [illegible] על הלוין כדי להזמין
דוכי שונ[illegible] זין זה עין זה
או כאלו [illegible] עד שאמרו כהפך
הבגדים, אמרו כאשר הבגדי ה"ש אמי
המילים הלו, בציצין וה"ש שלשים ושתים. הלב"ר
לחוץ שהיה אין עשה ולא לך נתיבות, ושם
שורר עליהם נפוציות לכבו אוץ הנתיבות, אמר
לו שומרים ולך כפה בכל יומי וכל זמן שתרצה
שלח לך, לא עשה השומר אמר אם אני אשים
לכבו כלו הנתיבות מהשר לשומר של קיים לא
הנתיבות ושומר כי יאמרו השולח כי לך הוא
לך שם שומר זה שומרים אחרים על הנתיבות
לו, וה"ש רתכלת אחר השומר ויאמ' יאמרו
השומרים הין של הוא, לך ניץ לשם הירן ומא'
רמו הסיתן להלך שהוא שלו, ולא הנתיבות הוא
היקנה

פי' על היוצר

היקום ושונה של נוסח חותמת

ופיו לכם לציצית. ודעתי שנו, מכאן שמחל

שין מניחין ציצין לא כמו בקים. ודעתי שנו

כלומר שנראה שנו של שם מניחים שלא כן

ונ"ב רחמן נוכל לומר שטעם לזה אין מניחין

ציצין לא כמו, שטעם הוא כי חלק ציצית

בה"ק עולם כתב שחסר, בהמק ואחר שחסר

בה"ק עולם נ"ל במנין מכת יו"ם בהמק ולכן

אין מניחין ציצין לא כמו יען הוא מכתם.

בייני חסד הוא מכת יום וחוטי הלכתא שם

רחן לחוט של חסד שנמשך עליהם, וכ' חוטי

הכלן כבר ידוע ששם רחן לד' שמות של

שם שהוא חסד ונ"ל, הן כמוב ודעתי

שנו יתור לא ית' לומר בשנראה מכלות עברו

משכנם. יען כי נכלה רוחה ליום, ויום רוחה

לרקיעו, ורקיעו רוחם לכסא כבודו ית', וה"ב

בשנראה מכלות עברו משכנם, ועוד כי נכון

שנו בה"ק עולם כתב שם פיום בהמ"ק,

ושיעורו

וישערו כשיגרמו בענין השכל ויחשבו בגדולתו
של הקב"ה י"ן אין ערכינו אל כל חלות כל וכו'
אל יפים ורשנים אשר ערכם את כל המלכים
לא שיקול המלך עולה כנגד הד"ן מלכות יען
המל"ן ונולד נ"כ ועם לא קשרים וה חוטין פכ׳
הד"ן וליכן בשעשיתו מלכות עולה במלכים
כלו ששיהם נד"ן מלכות ומשנה כבניב ורמזים
אשר שנראה הנה אסורות יפים מטור הלכיצה
יען אינו רומה לא אינו בוודאי כי הוא כרך
צדוק), ואשר שנערכה לאשר נכסה כה כי
פיה כי שיאמר נכילה ונעשה של ה' כאהבו בורך
ואולרו אשר נכסה כה לדבות סוחים שאינם רואים
אותו שחייבים כביצית יום ע"ד סוחא שלא רואה
לאורות היחין הברך יולד המאורון כאשר כארץ
לעולם, ואולרו ורואיהם, ערכם, ועשיהם, הוא כי
הפרשים כה לכי זכירה, והגבורה לאכי עשים,
ולא התורה אחרי לבבם ואחרי עיניכם, לא
שפה פרסורי עביהם, ובנקל יבא אדם לחניוא
כ:

פי' על היוצר

כי ברצונו כשיש העבודה הלב חוזר לעשותה
ונעץ בך יכרו הנכבד עליו ויחוד בשתן נח"ש
הקרבנות האסורין. ולא שהקריבו הלב לעבודה
לה שהלב הוא חלק הנבחרין של אדם ונותן
חיות את כלם. וכל העבודה מגמת היא לחזן
תזכרו את כל מצותי בעולם כי המין קדושים
לאלקיכם. יען בזמן שאתם עוסקין במצות
אתם מקודשין ומיוחדים מצות של המצות,
וכשאתם מן המצות נעשתם חוליין, וכתב
שכתב על ה' והסירותי את לב האבן וכו'
את הקב"ה לישראל בעוה"ז ע"י יצה"ר שהם מונעים!
מן המצות. אבל לעתיד עת' עוקרו יצה"ר שנא'
והסרותי את לב האבן וכו' ואת רוחי אתן
בקרבכם לומר שיהיה בקרבנו רוח ויסוד
וקדוש ממך היצר שבקרבנו בעוה"ז, ולהיות
שצריך לעבוד את ה' מאהבה ולא ע"מ לקבל פרס
לכן מספרו רבה על חלת הגבורה יען תשמר
חקותיו לא שהוא נקל לפרס שיוכל לשוב

ויאמר הסברו ואין עשיית פתאום בשכל
לקבל שכר מו, ולא שחושב זה אחר דקה"ש
את ה' אלקיכם, ואמן להרגיע ראוי כזה,
ולהיות הוא אלקינו ואנחנו עמו ועבדיו, לכך
שנעשה הלוחיו במסכה וכירמא, כ"ש להיות
הוא ית' כב' עליר יקרוש, כי מי יוכל לספר
שבחיו כי ההוא דנחית לקמיה דר' חנינא ו
ואמר האל הגדול הגבור והנורא והאדיר וכו'
עד שסליק ר' חנינא לנשר כו ואמר ליה
סיימתינהו לכלהו שבחי דמרך, והא שאנו
אומרים ג' לבד ונראה יקרים וכו' שבראות שאנו
רוצים לספר גדולתו ית' זה אינו כי מה ה
פעמים שיכול לספר בשבחו ועוצמו ית', ואמר
חז"ל שבקיבל גדולה כ"ש נביא עוד כאשה,
שכן לא אמר לא אל הגדול הגבור והנורא
אלא אנו אומרים שלמה ית' לבד ונראה
עליו והוא נראה עם מה שאמר לחשוב
את ה' אלקיכם, עפ"י שאמר ושוב ויאמר
סבר

פי' על היוצר

בדבר הזה עליו כלומר בדבר הזה שאמרנו.
שהקורא עליו הוא טוב ויפה, אבל צריך לדע
כוונת כל פסוק ועין שבאמת נילכה, והוא כי
כבר ידוע מהרש"ל צריך כל אדם להשתדל
בשכל לקרות ק"ש עם ברכותיה עם הצבור
והביא ראיה לדבריו כי ואן הצבור נשמען
יותר מן היחיד ושייעא כהלכתא מה שאמר
בפרקים ... בשלום עם ... מקרב לו כי
ברכות היו עמדי, אבל בהוגה כזה כי ק"ש
כל זה בין כל ראש ימות ונשאל לקורא
אתה שחוזר ש"ץ כל זה בין אבל כמנין ר"ת
... עיבורין של אדם ונראה כשקורא ק"ש
עם הצבור הוא ... עיבורין שהם ר"ת
... ולא קרא ק"ש עם
הצבור הוא ... עיבורין ... שאין ...
יחזור פי' לקורא אתה כמו שחוזר ש"ץ ואם
אשר כזה עליו נאמר מעוות לא יוכל לתקן
והוא׳ נקראים ... בשר ועין שבעולם. וכו׳
שעולו

שעולים ב' ועם א' של מנחה פס ב"ה ב
במנין פנים מ"ר שבס שני שעות, פרי בין
הקב"ה ונעשה שני שמתן שנבראו פס ב"ה
ובמיבחר לו תיבין מתן שרום נ"ב שסוגרו
ונעלם והבמחיין חוזלת של הקב"ה מתן
פרי בין סבל ד"ת ונדלא תקן מיברין
מכל פנה הם טוב נתן נשמ לך בכל
יום זה בהקדש קדיש נברא וקדושה
ניגבה לעשות מתן ב: בבר נברא מהרס
אל נדול סעוב מתן יותר תפמבדך ,
ולמפכת הקבר מינם כולם למעך בגם
לעת עתה, רק ישראל מצוה לעשות כל
המצות בתו בבי לעשות בכל יום קדיש
ובבר וקדושה ולעשות מתן ב: פע ר
במדרין מעשר שורי משפט עושה צדקה
בכל עת ומקשין וכו מעשר לו למצם
לעשות צדקה בכל עת לא מצות צדק"ה
שעשיקין צ' כלו' נוהג בכל יום צ' מתן
ר'

פי' על היוצר

ג' פעמים אומרים בכל יום ג' קדושות שהם
קדושה דיוצר וקדושה דעמידה וקדושה
דסדרא שהיא קדושה ובא לציון, וקדושה
דיוצר אפי' ליחיד, ק' פעמים אומרים בברכות שחייב
אדם לומר בכל יום כנגד שדרשו ז"ל על
מה ה' אלהיך שואל מעמך ואמרו אל
תקרי מה אלא מאה, ופי' ז"ל צריך לומר
בכל יום כה' חודשי נרה, אפי' תיבת
צדקה, וצדקה יחשב לו אפי' כי יפה
חייב, ונתנו לעניים והוא כי אמר
לעניים בעבודה שהוא לקח עולם ונכנ
ידוע תיבת הוא תהא פיה רוחן כי גזרו
שאמר אחרין צור יעקב ולא אמר צור
אברהם ויצחק לפי שבוודאי יתגדר ליעקב
ואין בוודאי להמשיך כבוד כי אין לו עסק
בעבודות נס בגלגל חוצו, ובא פסוק
נגד לומר צור יעקב שאמר אל תירא
כי עמך אני ועבד הוא ממן ישועה שכל

דבר שנגלה לנו הקב״ה מושיענו אבל
זכותינו, ועוד שמו קיים וכסאו
נכון לעשות ומלכותו אינו כמלכות בו״ד
שאין מלכות בו״ד כמעט רגע יאבד כי
אחר נעשה מלכותו של שלא יבוא לו
כנס ונעשה מלכות, אבל הקב״ה ית׳
וית׳ מלכותו ואמונתו לעד קיימת,
ובזה מלכותו קיימת וכסאו נכ׳ שיפה
ואמונתו קיימת, ספק חכם בו׳ שיגור
דברים סרכה, וכמעט רגע יחות אינם
נ׳ כונתו, אבל הקב״ה ית׳ וי״ו אינו כן לא
מלכותו ואמונתו לעד קיימת, ולא כי
שהוא ומלכותו קיימת לא גם דבריו חיים
וקיימים בתורה שהיא קיימת,
לעולם ועד, ואמר ונחמדים, לפי שהתור׳
נקראת חמדה ... , ונקשרה עלינו
ועל אבותינו לקיים ולפניו כם, ופי׳
רצוני לומר על אבותינו בנחלם ואמ״ב
עלינו

עליהם, אבל אמר עליהם שהיו כבר עם
אבותיהם כשקבלו התורה, וזה דבר יפה
ע"ד שאמר משה בשבועת ישראל כי את
אשר ישנו פה עמנו ואת אשר איננו
פה עמנו שהיה מדבר עם אותם הנשמות
שהיו כבר אז, אלא כן איך אמר ואת
אשר איננו פה עמנו, כי לא היה מדבר
עם אותם שלא היו אלא בכוונה כמו
שאמרתי, על הראשונים ועל האחרונים
אבל דרש על הראשונים כמ"ש ועל
האחרונים כמו דרכי הצדיק של שמה
קיימו וקבלו היהודים ודרשו כבר קיימו
מה שכבר קבלו, יען כבר ידוע כי בשעת
מתן תורה כפה עליהם את ההר
כגיגית, ואמר להם אם אתם מקבלים
את התורה מוטב ואם לאו שם תהא
קבורתכם, לכן אותה שעה לא היתה
להם קבלה לא מרצון אלא מאונס קבלה
אבל

אבל כית הככבי הלכין שעושים לפני מאין
פעם בנקל ברתוכם בסבוב כמונין מספר,
אם קבלו עליהם לקיים את הנורם כלם ולשאר
כל המונים שכבר קבלו בפיו, ואף שאמר בהן
חק נתן ולא יעבור חק נתן להקבלי הנורם
בפיו ולא יען שם נאמר חק כבוכב שם שם
לו חק ולמשפט וכו׳ ולא יעבור להקבלים אשר
כות הרכבו הלבין שנאמר בהם ולא יעבור
את ירכם חק נתן ולא יעבור, לאו שפקבם
ברא נפינם נברא לו כלן, שהיא סוורם,
אחר הקבם אם הקיימו הנורם שנקראת
חק לא יעבור שום אדם בחק שהוא נפים
שתשבות שלם כמונין חק, או כמשל עבל
לפרש על הראשונים ועל האחרונים, על הראשון
הם להיות ראשונות, ועל האחרונים הם להיות
אחרונות, ואף שאמר כן על הראשונים כן
על האחרונים כבר עבר וקיים עליהם, אשר
כלום

פי׳ על היוצר

כלו הוא לא שמע הוא ה׳ אלקינו, ולכן
אחר שאמרנו עליך, רצוני הוא שנעשה
תלמידיך ונקיים דבריך באהבה, כ״ש כדבריך
כי ישראל אוהבים ומלמדים כל עת
וכל שעה, והוא שאמר תעלם לאחר ש
תעלם הוא תלמידים, וכמו שמבררנו לך ב
בדברינו אין יום ויום שאין הקב״ה עושה
לו עם בריותיו לא שאין כלל הוא חכר
כבוד, ואמרו ואין לקים ולתת, כ״ה אין לו
שיעשה בתשובה ובכוונותיך, ואותם שאומרי׳
ואין לקים עוד ולתת, ועושים כמו יען תכבד
נראה שאין לקים עוד ולהם אלא קודם לכן
היום, ואם כוונתם לומר שאין עוד עד כעולם.
זה שנים שלא ראה בינה בהוא. היום ה׳ אחד
ושמו אחד בעין (נראה) המאמינים ה׳ אחד כל יחיד
לא שבשמעותיו תחלת שהם רבים, ולכן,
עוד לאמר ואין לקים ולתת, אם כוונתו
אחד לאמר כבר ישמעו הודה וכו׳ לא
הקבלה נקרא תקום כמו שכל שלמים תלמוד
וכו׳

וגו׳ כי המקום ר״ל מלך פירוש שם שכינתו ית׳
שהוא מקום, לכן נקרא בר״ן אבר ישועות ה
מוריש ומושיע ני המקום, על כן שאמר
אבר ישועות וכו׳ ולא הברכה הזאת
אמר לכן בא הרמז לומר כי הוא הבורא
ונשכחה מחלוקה ולא עד עולם, ואת שאמר
ואין מקום עולם, שהוא לא מאמרים ואין
מקום עד עולם, אבל למעלה פירש, והוא
כי כבר ידוע שאמר מקום למעלה כמה עניין
מקום למעלה לכן אמר כאן ואין אתה מקים
עד שמים עושה לשון נסים בשלמותך עד
עולם, כלומר אתה בכבודך ובשכינתך, עושה
להם נסים כל עין וכל שעה כאשר כתוב

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם
ר״ל פירוש עתה כתבתי ה
בספר שהוא שם על נב׳

פירוש כ״ה עזרה מאבותינו אתה וכבר ידוע
שיובח אתה פירש כתב המעלה סודו ולכן
לעולם:

פי' על היוצר

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

·אבינו שלו ואמרי בן ילמדנו בברכות נרות דכן
היה, וזהו שאמר הש״י להשפ בכל אלו באגני
פעם נשלו וכו׳ לזה שאמר הקב״ה עמהם .
·אמר אמן צריך שבברכות ואלו אינן ל
לאמן שהם קיום כמה, ואחרי בן ילמדו בברכות
נרות לא קיימי כמה, לכן אמר לו דבר
לא רק כל חקות שנאמר לא היו לאמן כמהם
הרי כי בתחלה היה להם לאמן ואח״כ להש״י
ברוך שאלם המשכיל ר״ת יעל״ה ·שהוא מסר
כאמרו, ולכן אמר שהש״י המשכן הוא על
כמו המלאך שזהו שאמר אחרון ילכדתך
על אמסי אך שעולם הוא עושה להיות
תשובה היין או יהיה ברוך עולם להיות
הוא יה ברוך עולם, על״ן הוא חכוש על
אמסי אך, ורומז רק שהעשיו עמים ואת
שהעשיו כאוריים ואח״כ אשרי איש שישרא
לחלצך כי אחר שהוא רומז יעשין שונ׳
הפיה עתה ויצאה כל חוטאו, כענין שאמר
ביוסף

פי' על היוצר

כונסך הלכין וכל אשר הוא שיש בו חלקת
כוכב לא שאין כן לו שלוששין כשורים ,
אשר עליהם אמר ואין לו פרשעים ישוליר ,
כי לא כי שהוא עוד להשחית שישתיוסף
אלא הוא בעלתו ישתיכהו הסועס והפסקם
ולכן לפי שאתה הוא ארץ לעתק נחכרך
באכוניים להיות נשרעים ואם הלך כל יום
לא לעברין ככר שלפלא יצריך שישתעו לו
יען הוא לזכו ואם לא ינשם בוורכשי שיגו
אל ראשו והם אם הלך כן כן הלך אלהי
בחלכים בקטם שאמר , אבל אם הוא שום
לאוון הקיום וורתו הוא יתן הלך וכל לריב
את ריכם אם ילעיך אמת אתה הוא ,
ראשון וכו' כבר ירשעו מה שאמרו חז"ל
בכוכבים כי חותמו של הקב"ה אמת וע"כ
אלו אמת שאמרו נוטר של אותיות כבר שהוא
בחותם הכוכבים וכמו שאמר ראשו בכת
אמת נפסור והגונם בשכבון בחלק אין
לפניו

להשיב ולכן אמר אח"כ אתה הוא ראשון וכו'
לפי שהוא על העיקרי הכח והוא הסבות
פי' וכו' אתה בחורבת של מלך וכו' כנ"ל,
וכמו שפירש ואמר אתה הוא ראשון
ואתה הוא אחרון בעל המספר בחר בלשון
הכינוי שאמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי
אין אלהים כי זהו שאמר אחרון ומבלעדיך אין
לנו מלך גואל עוזר ומושיע, וזהו שאמר גואל
עוזר ומושיע. שענין בספר הכינוי לרמוז שהוא
יה גואל ישראל מהגלות ואח"כ עוזר לישראל וכמו
שאמרו כי הוא עוזר [illegible] אח"כ, מושיע רק
מושיעם [illegible] [illegible] מושיע שהוא
מושיעם מכף כל אויבים, [illegible] שהושיעם
מהגלות, וכמו [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
כמו [illegible] [illegible] של המלכים עם [illegible]
[illegible] [illegible], ועוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] של [illegible] שהוא [illegible] של [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחד וכל [illegible]
[illegible] [illegible] שבשעה שהקב"ה [illegible]
[illegible]

פי' על היוצר

[illegible]

[illegible]

הנ״ל הכתוב כי השירה הזאת היתה על
כי סוס ורוכבו רמה בים, ובשבי׳ ששירה
הכתוב שבחו ונפלאות של השי״ת המלכים ,
ושלמה המע״ה אמר בחכמתו מה שהיה הוא
שיהיה, לכן גם לעתיד לבא, משה ובני ישראל
יחד יאמרו שירה, והוא שמשה אמר שירה
עם בני ישראל לעתיד לבא, וכן אז ישיר משה
משה, אז שר לא נאמר אלא ישיר לאמר שעתיד
לבא ישיר שירה עם בני ישראל, ואמר עוד
להפליא הענין מוכח לאמר, כי היה כי יאמר
אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
לה׳ ויאמרו אשירה לה׳ וכו׳ שכל אחד אמר
ר״ל אמר כן לעתיד לבא, ובהיות שכן .
יחד כלם הודו ושבחו שמו הגדול, כן
לעתיד גם לעתיד לבא, יאמרו כלם לאדון
השם אלי, ואמר מי מרכבו באמונה שהוא יען
לאהבת ישראל עם בחכמתו משה יען כבר ידוע
כי באשר נגד הקב״ה על כור המרכבה שלו
יבואו.

פי׳ על היוצר

יכוין באמרו נור נר עד משה שלא יכבה. יען
כי לא נאמר לו למשה שהוא יכבה לעולם ושאר
אשר [illegible] המלכים ישמרו המכתב, [illegible]
[illegible] שלא [illegible] לפני זכות [illegible]
ולא יכבה לעולם [illegible] סגולה, לכן אמר לו
[illegible] שכר נר [illegible] [illegible] לעולם ויען
סגולה זכות [illegible] לפני, [illegible] עתה
לעולם ישראל דכתי׳ ויהיה כאשר [illegible] [illegible]
[illegible] לראש לכל [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] יען [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לא [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] המכתב [illegible] [illegible] [illegible] ישראל
[illegible] [illegible] [illegible], ולכן [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
יען כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], ולכן נר [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]